

उर्वशी । सहि असमत्था खु अहं । तुमं आणेहि तं सिग्धं
णेहि मं तस्स वा सुहअस्स वसदिं ।

चित्रलेखा । णं पडिविम्बिअं विअ त्रामिणीजामुणाए केला-
ससिहरं ससिरिअं दे पिअस्स भवणं उअगदम्ह ।

उर्वशी । तेण हि पभाएण ज्ञाणाहि । कहिं सो मे हिअअचो-
रो किंवा अणुचिट्ठदि ति ।

चित्रलेखा ॥ ध्यावात्मगतं ॥ भोडु । कीडिस्सं दाव एदाए सह
॥ प्रकाशं ॥ कृत्वा दिट्ठो मए । उअहेअक्खमे अक्खसे मणोरुल्लङ्घं
पिआसमागमसुहं अणुभवतो चिट्ठदि ।

उर्वशी । अवेहि । हिअअं मे ण पत्तिआदि । कृत्वा चित्तलेहे
हिअए काऊण किंपि जम्पसि । पिअसमागमस्स अगदो ज्जेव अणेण
अक्खदं मे हिअअं ।

चित्रलेखा ॥ विलोक्य ॥ एसो मणिरुम्मप्पासादगदो वअस्समे-
तसहाओ राएसी । ता उअसप्पम्ह ॥ ओ अक्खतः ॥

राजा । वयस्य राज्ञ्या सह विजृम्भते मदनबाधा ।
उर्वशी । अणिब्भिसत्थेण इमिणा वअणेण आकम्पिदं मे हि-
अअं । अतरिदा सुणम्ह आलावं जाव णो संसअच्छेओ भोदि ।

चित्रलेखा । जं दे रोअदि ।
विदूषकः । णं इमे अमिअगब्भा सेवीअतु चन्दवाआ ।
राजा । वयस्य एवमादिभिरनुपक्राम्यो ऽयमातङ्कः ।